

29. nedjelja kroz godinu C

*Čuvao te Gospodin od zla svakoga,
čuvao dušu tvoju!
Čuvao Gospodin tvoj izlazak i povratak
odsada dovijeka. (Ps 121,7sl.)*

Prvo čitanje

Izlazak 17,8-13

U one dane: Dođu Amalečani i zaratuju s Izraelcima kod Refidima. A Mojsije reče Jozui: "Odaberi momčad pa pođi i zapodjeni borbu s Amalečanima. Ja ću sutra stati na vrh brda sa štapom Božjim u ruci."

Jozua učini kako mu je Mojsije rekao te zapodjene borbu s Amalečanima, a Mojsije, Aron i Hur uzadoše na vrh brda. I dok je Mojsije držao ruke uzdignute, Izraelci bi nadjačavali; a kad bi ruke spustio, nadjačavali bi Amalečani. Ali Mojsiju ruke napokon klonu. Zato uzeše kamen i staviše ga pod nj. On sjede, dok mu Aron i Hur, jedan s jedne, a drugi s druge strane, držahu ruke tako da mu izdržaše do sunčanog zalaska. I Jozua oštricom mača svlada Amaleka i njegov narod.

Drugo čitanje

2. Timoteju 3,14 – 4,2

Predragi! Ostani u onome u čemu si poučen i čemu si vjeru dao, svjestan od koga si sve poučen i da od malena poznaješ Sveta pisma koja su vrsna učiniti te mudrim tebi na spasenje po vjeri, vjeri u Kristu Isusu. Sve Pismo, bogoduh, korisno je za poučavanje, uvjeravanje, popravljavanje, odgajanje u pravednosti, da čovjek Božji bude vrstan, za svako dobro djelo podoban. Zaklinjem te pred Bogom i Kristom Isusom koji će suditi žive i mrtve, zaklinjem te pojavkom njegovim i kraljevstvom njegovim: propovijedaj Riječ, uporan budi – bilo to zgodno ili nezgodno – uvjeravaj, prijeti, zapovijedaj sa svom strpljivošću i poukom.

U ono vrijeme: Kaza Isus svojim učenicima prispodobu kako valja svagda moliti i nikada ne sustati: " U nekom gradu bio sudac. Boga se nije bojao, za ljude nije mario. U tom gradu bijaše i neka udovica. Dolazila k njemu i molila: 'Obrani me od mog tužitelja!' No on ne htjede zadugo. Napokon reče u sebi: 'Iako se Boga ne bojim nit za ljude marim, ipak, jer mi udovica ova dodijava, obranit ću je da vječno ne dolazi mučiti me.' "

Nato reče Gospodin: " Čujte što govori nepravedni sudac! Neće li onda Bog obraniti svoje izabrane koji dan i noć vape k njemu sve ako i odgađa stvar njihovu? Kažem vam, ustat će žurno na njihovu obranu. Ali kad Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere na zemlji? "

Za razmišljanje

"Nevolja uči moliti" jedna stara i kriva izreka, jer rijetko je nevolja nekoga naučila pravilno moliti. Obično se radi o nesporazumu, pri čemu se molitva shvaća samo kao zakrpa, kao očanji, gotovo magični čovjekov pokušaj Boga prisiliti na određeno ponašanje, da bi ispunio želje molitelja. Tako gledano, pretvara se molba Očenaša "budi volja tvoja" u "budi volja moja". Tko tako moli stalno je izložen opasnosti razočaranja, jer se često čini da se Bog oglušio na ljudske zazive. Prava pak je molitva dijaloške naravi, ona je događaj između dvije osobe, između Boga i čovjeka. Ispravno moliti može samo onaj tko se s povjerenjem otvori Bogu i prepusti njegovom vodstvu. Onaj tko je spreman u strpljivoj ljubavi čekati i ustrajati ima prilike i naučiti da je molitva uvijek vršenje Božje spasenjske volje. S tog gledišta vidimo i ustrajnu molitvu udovice u današnjem Evandjelju u novom svjetlu. Ne radi se o tome da bezbrojnim riječima navalimo na Božja vrata da bismo nešto dobili, nego je srž te usporedbe ustrajnost i strpljenje s kojima je udovica spremna čekati svoje pravo. Razočaranje zbog početnog neuspjeha većinom nas vodi rezignaciji ("ionako je sve uzalud"). A upravo je prosbena molitva, kako nas na temelju konkretnih udaraca sudbine uči iskustvo, ispit vjere. Tko pak svoj cijeli život stavi pod Božje vodstvo, neće izgubiti tlo pod nogama i onda kad se čini da mu je voda već došla do grla. Jer Bog je vjerni Bog koji nikad ne dopušta da njegovi propadnu (to je i osnovna tema prvog čitanja koje izvješćuje o pobjedi Izraelaca nad Amalećanima). Ako je naš temeljni stav sličan Mojsijevu koji se raširenih ruku prepustio Božjem vodstvu, onda Bogu dajemo mogućnost da promijeni našu ugroženu egzistenciju i obdari nas bogatstvom kakvo dolazi samo od Njega!